A°. 1839. N°. 88.

MAANDAG, DEN 4den NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 4 November 1839.*

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het dienaangaande gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1o. Aan de Slaven *Philippus, Carolina, Doris, Jacques* en *Hermanus*; toebehoord hebbende aan A. MELCHERTS.

2o. Aan de Slaven *Bebé, Sophia* en *Joseph*; toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen ANNA ELISABETH van LINCK.

3o. Aan de Slavinnen *Sarah* en *Clarisse*; toebehoord hebbende aan C. SWAVING. — En

4o. Aan de Slavin *Wilhelmina*; toebehoord hebbende aan H. J. LEGE, en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1e. PHILIP JAN UBBERGEN.
CAROLINA ALBERTINA UBBERGEN.
THEODORUS JACOBUS UBBERGEN.
JACQUES HENDRICUS UBBERGEN.
HERMANUS JOHANNES UBBERGEN.

2o. HENRIETTA ANNA DRIEBERGEN.
ANNA SOPHIA DRIEBERGEN.
JOSEPHUS FREDERICUS DRIEBERGEN.

3o. SUSETTE LOUISE DOORN.
CLARISSE CHRISTINA DOORN.

4o. MARGARETHA WILHELMINA LICHTVELD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 November* 1839.

Namens Zijne Excellentie den Schout-bij-Nacht, Gouverneur Generaal, der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver ontbrek, maakt bij deze bekend, dat zij haare werkzaamheden zal voortzetten op HEDEN den 4den dezer, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren, en zulks wel met Wijk Le. F. No. 123.

Paramaribo, den 2 November 1839.

De Scribe bij de Commissie voornoemd,
L. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 31 October* 1839.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: WALTER CHRISTIAAN KENNEDY en DOROTHEA van SWEVEL, beide allier woonachtig; stellende dit Huwelijk, bij anticipatie van den gewonen tijd worden voltrokken.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. H. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

(38405) Op Woensdag den 6den November e. k., des nademiddags ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het locaal van hetzelve Departement door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

De reeds geannonceerde *BOEKWERKEN* van den Boedel P. VOS, ingevolge daarvan te formeren *Catalogus*.

Alsmede den GROND *WIESENBURG*, met de daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen in de *Peïca Kreek*, ter linkerhand in het opvaren, toebehoorende den Boedel J. H. P. KENSWIL;— waarvan de bewijzen van eigendom en koop condition, ten Kantore van fungerende CURATORS ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 30 October 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(38410) Op *HEDEN* en *MORGEN* des nademiddags, zullen de ondergeteekenden voortgaan op Vendu te verkoopen:

Halve en hele ossehoofden extra ROODEWIJN, fijne WIJNEN en bij het dozijn, SELTSERWATER, extra TAFELLAMPEN, STUKGOEDEREN, een extra nieuwe CHAIS-TUIG en RIJ-HOOFDSTEL, IJZER- en verdere *WINKELWAREN*.

Paramaribo, den 4 November 1839.

DEGENHARD & KRAMER.

TOONEEL-GENOOTSCHAP:

THALIA.

(38411) De werkzaamheden aan het Tooneel-Gebouw zoo ver gevorderd zijnde, dat het Bestuur van dit Genootschap zich vleijen durft, in der volgende maand of wel *uiterlijk* in de maand Januarij e. k., met het geven van *REPRESENTATIEN* eenen aanvang te kunnen maken, terwijl er nog vele Doelhebbers in het plan van inteekening nalatig blijven in de voldoening der acten aandeelen; zoo vindt het Bestuur voornoemd zich genoodzaakt, die achterstalligen al nog dringend uitteneodigen, om *vóór- of uiterlijk*, met het einde dezer maand, het door hen verschuldigde aan te zuiveren, daar het anders in de onaangename verpligting zoude gebragt worden, daartoe *Regtsmiddelen* aan te wenden, ten einde niet alleen het voorgestelde doel te bereiken, maar ook te kunnen voldoen, aan de verbindtenissen welke het Bestuur ten dien einde heeft moeten aangaan.

Paramaribo, den 2 November 1839.

Op last van het Bestuur,
H. F. WESENHAGEN,
Secretaris.

(37670) De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Heerenstraat*, Le. B. No. 87 Nieuwe Wijk en Le. C. No. 63 en 65 Oude Wijk, aankomende de ondergeteekenden, zal alsnu plaats vinden op Maandag den *elfden* November e. k., des nademiddags ten 4 ure, ten huize van en door den Vendumeester S. F. ELIAS.

Paramaribo, den 31 October 1839.

W. C. GRUNBERG c. s.

(38412) A. SALOMONS, zal MORGEN om *negen* uren op Vendu verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN.—

Eenige extra HOORNBEESTEN (*hoogvoet*), afkomstig van Plantasdje *Peperpot*.

(38453) GEORGE FRASER verzoekt.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 29sten October, de Nederlandsche Schoener Jeannette, Kapt. T. Gregory, van Para, hebbende 8 dagen reis; Passagier: de Heer J. P. Tafares Jr.

Den 30sten, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. John Blakgrove, van Demerary, hebbende 2 dagen reis.

Den 1sten dezer, de Engelsche Sloep Argus, Kapt. Josep J. Marshall, van Berbice, hebbende 1 dagen reis.

Publieke Veilingen.

Ter Pastelentje van het Geregtshof.

Vrijdag, 1 November 1839.

Het bloote ERF, gelegen aan de Weidestraat, La. D. No. 34 Nieuwe Wijk; aanhoorende J. N. DE VRIES GERHARDT — c. s. JACOB SAMUEL JESSURUN, voor de minderjarigen RACHEL en ISAAC JESSURUN.

Mengelingen.

Wonderlijke Combinatie van Gedachten.

Zeker voornaam Staatsman, het spreekt van zelve geen onzer tegenwoordigen, meu geloofd ons, dat hij deze waardigheid in een zijner Indische bezittingen bekleedde, had een nieuw prachtig hotel voor zich doen bouwen, en moedigde een' dichter, om een vers, toepasselijk op dezen bouw en de betrekking van den eigenaar, te vervaardigen, ten einde dit in een' steen boven de groote poort van het paleis te doen plaatsen; deze zoon van Apollo, in 's vaders gramschap verwekt, was, gelijk zoo velen zijner basterdbroeders, van oordeel, dat in het vinden en plaatsen der rijmwoorden de grootste moeite tot de vervaardiging van een vers, zoo wel als deszelfs ware verdienste, gelegen was: hij zocht dus of hij niet hier of daar een stukje kon opschommelen, van de grootte, om op zulk een steen te kunnen worden geplaatst, en van welks rijmwoorden hij dan, als van een gevonden schat, gebruik konde maken: en ziet, hem komen onder de oogen of voor het gehoorgen de volgende acht regels van onzen Dichter, B. Huydecoper, boven de Beijenbank of Lombard te Amsterdam geplaatst, luidende:

Hebt gij noch geld noch goed? ga deze deur voorbij.
Hebt gij het laatste en mist ge 't eerste, kom bij mijn.
Geef pand, ik geef u geld. Waarom zoude ik u borgen?
Of is het niet genoeg, dat gij van 't mijne leeft?
Maar wilt ge het pand terug, zoo blijft ge in 't huis der Borgen,
Dat mij mijn kapitaal met zijn rente wedukkert.
Zoo luip ik u en mij: ik toets aan de onderzoekers
Van mijn geheimen 't graf des eerzergeten woekers.

Kijk, was onze vriend! hij had rijmwoorden, en na eenige uren peinzens, nagelbijtens en dergelijke verdoven poëtische actiën, had hij zijn vers, ter glorie van het Hotel en deszelfs bezitter, op de volgende wijze gereed.

Zoekt gij iets wezenlijks, ga deze deur voorbij;
Aast ge op beforte en wind, treed aan, verzoek van mij;
Mijn gunst heeft naam genoeg, daar kunt gij licht op bergen.
Maar wees voorzigtig, dat ge er niet te veel op teert.
Acht nooit mijn woord voor goud, dit bragt u ligt in zorgen.
Tien cas ik niet belofte, als een gedupeerd keert.
Zoo pflit ik lijfeigenen de slustige verzoekers.
Deschoon juist gunstig de vrucht diens dubbelen woekers.

Men vermeent echter, dat dit prouk stuk aller bijschriften te veel aanschouwers voor de deur des Staatsmans lokte, en het alzoo kort na de plaatsing, o jammer! weder weggenomen is.

ADVERSARIA.

Als een bewijs der goedkeuring van doorluchtige personaadjen heeft de Heer Scribe, bij gelegenheid der *Miette de Horace*, een' *Tacitus* ten geschenke gedragen, als eene schatting, dien men van dezen beroemden auteur verschuldigd was. Bij de vermelding hiervan herinnert het Fransche tijdschrift, waaruit wij dit overnemen, de volgende anekdote. — Toen de Koning van Hetrurië, een neef van den Koning van Spanje, en een door den eersten Consul aangesteld Monarch, te Parijs kwam, gaf Buonaparte, die over de dansen, welke door de sujetten van de Academie voor den Toskaanschen Souverein uitgevoerd waren, zeer tevreden was, den Minister Chaptal order hun vereerende geschenken te doen, en deze laatste meende, dat het dan aangenaam zou zijn Rousseau, Voltaire, Mably, Diderot, Condillac en Raynal in hunne bibliotheek te bezitten. De boeken kwamen in eene kist en werden voor de hand weg omgedeeld. De dansers, die een na den ander geroepen, verschenen voor den afgezant van den Minister, die hunne namen van zijn rijtuig overluid aflas, en hun de boeken, zoo als zij hem een voor een voorbij gingen, toewierp. Op deze wijze kreeg Vestris een Condillac, dien hij met een' zijner makkers voor eenen Thucydides ruilde; Mevrouw Chamron leefde niet lang genoeg, om zich met den schoonsten Freret, dien Bozerian immer gebonden heeft, te vermaken. — Beaupré, gelegenheid gehad hebbende den Heer de Talleyrand te spreken, bij een ander feest, dat kort daarop gegeven werd, vroeg hem: » *Burger Minister, zullen mijne kameraden en ik dit maal met* livres *of* francs *betaald worden?*"

Goethe vond dikwijls goed over zijne werken raad te vragen aan den jongen Voss, die te Weimar woonde. Eens kwam deze met alle nederigheid, door welke toch een heimelijke trots zigtbaar was, bij Goethe een van deszelfs dichtstukken in de hand houdende. » Heer Geheimraad," » zeide hij tot hem, » zie hier een' hexameter die één voet te veel heeft." — » Laat ons zien!" zeide Goethe. » Waarlijk het is zoo. Maar kom aan dat beest zit daar een paal, laat het er nu maar blijven."

De naamdag van Goethe werd altijd gevierd met eenen vloed van odes, epitres, lofdichten, die de dichters hem bragten. Eens ontving hij een van die stukken, waarin men hem bij niets minder dan God zelven vergeleek, hem eene gelijke scheppingskracht toekennende. » Kom aan," zeide Goethe, » de anderen hebben hun part uit den stroopot geloopen, maar deze gooit hem bij wijze geheel en al naar het hoofd."

Een jong student van Jena, zat eens bij Goethe en praatte vertrouwelijk met hem. Een vreemdeling komt binnen. Goethe staat op, gaat hem te gemoet laat hem op de canapé zitten, en neemt zelf eenen stoel. De student blijft stil zitten en zet zijn gesprek voort. Eindelijk valt Goethe hem in de rede, zeggende; » Mijneheeren, ik moet u toch aan elkander voorstellen: Mijnheer de student Petersen van Jena; Zijne Hoogheid de regerende Groot-Hertog van Weimar."

Goethe zeide van de Genoveva van Tieck sprekende; » Toen Tieck mij dat stuk begon voor te lezen, sloeg het acht uren; toen hij eindigde, hoorde ik het elf uren slaan; negen en tien uren had ik niet gehoord."

De volgende anekdote bewijst den grooten invloed, dien Goethe uitoefende op alles wat hem omringde.

Een woelige hoop studenten had zich te Weimar vereenigd, met het oogmerk, om des avonds naar den schouwburg te gaan en daar rumoer te maken. De acteurs kwamen op het tooneel en terstond onstond er een verschrikkelijk gejoel. Goethe, die in zijne loge zat, staat op, ziet rondom zich, en roept hen toe: » Stille." En oogenblikkelijk is de storm bedaard. De studenten buigen het hoofd, en geen hunner durft eenen kreet geven en de minste nieuwe proefvonden.

Toen in het jaar 1757 Breslau door de Oostenrijkers werd veroverd, konden de Breslauer kloosterbroeders hunne hartelijke vreugde daarover niet verbergen. Des te grooter was hunne verslagenheid, toen spoedig daarna de stad op nieuw voor de Pruissen de poorten moest openen. Frederik nam intusschen geene andere waak, dan dat hij een groot aantal Oostenrijksche krijgsgevangenen, die bij Leuthen het geweer hadden nedergelegd, naar het klooster in Breslau zond, en aan de monniken liet zeggen: » Daar ik weet dat de Oostenrijkers ulieden beschermvrienden zijn, wil ik u nu ook het genoegen verschaffen, om ze te herbergen. Ik ben verzekerd, dat gij de beste zorg voor uwe vrienden zult dragen. Om u echter des te meer aan te moedigen om uwe gasten behoorlijk op te passen, zult gij mij voor ieder man, die bij geval mogt wegraken, twintig Daalders betalen."

Toen Napoleon nog Keizer van Frankrijk en Koning van Italie was, zag men te Milaan een schilderstuk, hetwelk even zoo zeer de opmerkzaamheid der kunstliefhebbers als die der Policie tot zich trok. Hetzelve verbeeldde den overwinnaar van Marengo in zijn keizerlijk gewaad, met de ijzeren kroon op het hoofd. Daaronder stonden de vier letters van het kruisifiks I. N. R. I. Men brak zich geweldig het hoofd, om den zin dezer toespeling te vinden, en meende eindelijk eene gevaarlijke vergelijking tusschen de ijzeren kroon en de doornenkroon des Verlossers, te ontdekken. » Welk eene vermetelheid!" riepen de hovelingen; » welk eene waarheid!" zeiden half luid de verstandigen, terwijl zij aan de vijanden dachten, die deze Keizer den titel van Koning verwekken zou. De Policie eindelijk deed den Schilder voor zich, om den zin van deze vier letters te verklaren, hetgeen hij dan ook zeer eenvoudig op de volgende wijze deed: » Zij beduiden niets meer of minder," zeide hij, » dan *Imperator Napoleo, Rex Italiae.*"

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gezinkt Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rotgand. Adres bij C. J. Leijsner.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Mercurius, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — te voorzien van eene Poln. — Sluit 20 November.

Het gezinkt Schooner Kofschip de Zeevaart, Kapt. K. J. Stenhoek. — Adres bij Van Gend & De Hart.

Het gekoperd Kofschip Jacoba, Kapt. A. K. de Groot. — Adres bij J. L. Gellée.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit primo November e. k.

Naar Rotterdam.

Het Schooner Brikschip Amphitrite, Kapt. A. C. Krull. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 6 November.

Het Nederlandsch Kofschip Anthonij, Kapt. E. H. Muggé. — Adres bij J. M. Bakker.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.